

[Henning Nielsen]

strammere bekendtgørelse, således at vi virkelig får en spredning af disse områder.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Henning Nielsen fortalte os, at han kender området og befolkningen ganske godt. Det ved jeg. Det ved hr. Henning Nielsen også jeg gør. Derfor ved hr. Henning Nielsen præcis også, hvorfor der ikke i 12 år er sket noget. Det synes jeg hr. Henning Nielsen skal overveje endnu en gang.

Hr. Henning Nielsen kommer med nogle begrundelser for, hvorfor denne fredning skal gennemføres. Jeg er 100 pct. enig med hr. Henning Nielsen i disse betragtninger. Det er præcis derfor, vi har lagt os i selen meget kraftigt for nu at få gennemført denne fredning. Jeg kan ikke undlade at spørge hr. Henning Nielsen: hvorfor skulle der gå 12 år, før man vedstod den forpligtelse, hr. Henning Nielsen på socialdemokratiets vegne heroppe sagde vi havde? I de 12 år har socialdemokratiet dog haft den væsentlige andel af regeringsmagten. Hvorfor gennemførte man ikke denne fredningsbestemmelse, da man fra samme parti rådede over begge de stridende ministerier?

Nu er det lykkedes at få denne fredning igennem med accept fra den lokale befolkning, og hr. Henning Nielsen ved, hvad det betyder, i forståelse med de berørte parter, fredningsforeninger, jagtforeninger o.lign. Hvordan tør man nu begynde at bryde det op igen? For fredningssagens skyld vil jeg bede forslagsstillerne nøje overveje, hvad det er, de er ved at gøre.

Til fru Margrete Aukens udtalelse om, at nu piver ministeren igen over, at vi blander os. Nej, jeg piver ikke, det er ikke min natur. Det ved fru Margrete Auken også. Men fru Margrete Auken ved også, at jeg ikke kan undlade at spørge mig selv, hvorfor dette forslag skulle komme nu. Har man aversion imod, at det er lykkedes at få gennemført fredningen? Er det det, der piner forslagsstillerne? Skulle vi dog så ikke lade sådan noget ligge og så glæde os over, at det nu efter 12 års strid er lykkedes at få sikret de arealer, vi alle ved vi skal sikre?

Det er naturligt og rigtigt, at folketinget til enhver tid kan lovgive, som man vil. Det har jeg aldrig nogen sinde bestridt. Det, jeg har gjort opmærksom på, er, at normalt er det ministeriernes opgave at udarbejde bekendt-

gørelser. Men vi må da heller ikke glemme, at folketinget har i naturfredningsloven, som det har vedtaget, bemyndiget miljøministeren til ved bekendtgørelser at foretage fredning af statejendom og af søterritorier. Det er det, vi har gjort.

Enhver kan have en fornemmelse af, at der var noget, der kunne være gjort bedre, eller noget, der skulle være anderledes. Hr. Henning Nielsen ved bedre end nogen anden herinde i denne sal, hvordan der opstår enighed om sådan noget. Der må strikkes og strikkes og strikkes og files og gøres ved, før alle nu står i glæde over, at nu kan vi sikre de arealer.

Jeg vil da godt så bede om, om forslagsstillerne vil læse min bekendtgørelse igennem og vurdere, om den trods alt ikke kan sikre de arealer, jeg mener den skulle sikre.

Fru Lone Dybkjær siger ligesom på forhånd, at ministeren må jo da lade bebrejdelser eller skuffelsen over forslaget gå til socialdemokratiet. Jo, men nu har jeg jo ikke indtryk af, at det radikale venstre plejer at deponere deres frie vilje hos andre partier. Det kan man da i alt fald ikke gøre ansvarsfrit.

Det er min overbevisning, at det er lykkedes at få en fredningsbestemmelse igennem, der tilgodeser det, vi herinde alle gerne vil have. Jeg vil opfordre forslagsstillerne til at arbejde videre i udvalget i den ånd.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ministerens brug af ordet »normalt«, som fik mig til at reagere. Det er rigtigt, det er ikke normalt, at vi blander os i det, ministerierne skal gøre, men det er altså heller ikke normalt, at ministerierne handler uden om et flertal. Det er jo problemet. Jeg kan ikke helt genkende den glæde, ministeren havde i første indlæg, i forhold til det, der bliver sagt nu. Min fornemmelse var, at havde vi ikke presset på med dette forslag, havde vi ikke signaleret dette forslag, så havde vi ikke været i den situation. Jeg synes, ministeren skulle overlade det til de radikale og os og VS, om de havde været her, at drille socialdemokraterne. Det er os, der har ret til det, for problemet var, at vi ikke før i tiden havde flertal til at gennemføre disse ting. Mens socialdemokratiet var i lommen på